

4 Abril de 1926

Val: 30 cèntims

POBLE NOU

PERIÒDIC QUINZENAL

VICTORIÀ SALES

*El púgil fill del Poble Nou, qui el dia 11 d'aquest mes es disputarà
el Campionat de Catalunya de Boxa de pesos
Welters, enfront de Pere Sàez.*

(Vegi's reportatge a la pàgina n.º 6)

NO HO DUBTEU!

PASSEIG DEL TRIOMF, 24

BARCELONA - POBLE NOU

La única casa que pot servir-vos sempre les últimes novetats és la
SASTRERIA "La Moda Anglesa" de P. MORA

FOTOS-RADIUM

Especialitat en treballs fotogràfics d'art,
comercials, a l'oli, aquarel·la,
pastell, areograf, etc.

PASSEIG DEL TRIOMF, 9 i 11

BARCELONA

POBLE NOU

POBLE NOU

PERIÒDIC QUINZENAL

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:

CARRER DE MARIAN AGUILÓ, 124, BAIXOS - - BARCELONA (POBLE NOU)

SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, trimestre	1'50 ptes.
Ibèria, un any.	7'50 »
Estranger, un any.	12 »
Número solt: 30 cèntims	

S'admet col·laboració en vers i prosa.—Dels treballs publicats són responsables llurs autors.—No es retornaran els originals, es publiquin o no.—Anuncis segons tarifa

SURT EL PRIMER i TERCER DIUMENGE DE CADA MES

LES CARMELLES

Nit de Pasqua. Caramelles. Fanalets al cel, estrelles a la terra...

Quan el ròssec de les últimes tintes vespertines s'emporta, junt amb la pàl·lida i darrera llum diurna, el ressò dels esclats dels al·leluies i dels crits de joia del Resurrèxit!, i la volta cèl·lica comença a agençar-se el coll i el pit i els braços i els flancs amb els diamants de raigs tremoladissos de les estrelles, surt el poble—ple de cançons el pit,—a retre el seu tribut al Redemptor qui volà al cel victoriós i triomfant del calvari i dels llatzeraments que li infligiren els faritzeus...

Les Caramelles, d'ancestral gust pietós, tenen un no sé què de misteri inefable i de senzill encís que fa que tot el poble—qui amb cants, qui escoltant, grans i xics,—s'hi lliuri amb entusiasme i fervor. Tothom vol guadir del goig d'aquesta bella tradició que porta dintre dels seus plecs seculars l'ànima cristiana de les generacions.

Les Caramelles passen en aquesta nit de Pasqua, nit perfumada de primavera, de cants, de joia i de poesia. Les Caramelles passen arrenglerades, amb un aire desimbolt un xic marcial, amb els fanalets encesos, amb l'airoso panera obrint pas, amb la música alegre al darrera... Les Caramelles passen, i ací i allà s'aturen, i es forma un cercle de llums i barretines, i els cors de veus tremoloses d'encís i de joia munten per l'espai i les cançons es perden al cel entreteixides de braços d'estrelles...

Nit de Pasqua. Caramelles. Fanalets al cel, estrelles a la terra...

Al·leluia

SEMBLA que l'actual Ajuntament sent una veritable pruija per les reformes urbanes. La capacitat de treball dels homes que el constitueixen és enorme, imponderable. Encara que les obres començades no s'acabin, se'n emprenen d'altres; i hom diu de moltes més en projecte.

Altra vegada es parla de transformar la Rambla de Canaletes, tot respectant, però, els arbres, puix sinó els ocells no sabrien on anar o bé s'apilotarien encara més en els altres, si és que se'n deixaven a la resta de la *Via Sacra*.

Els passaria als pobres ocellets el que els passava als soldats i a les criades mentre la Plaça de Catalunya era un oasi, però un oasi àrid i intransitable. Anirien esmaperduts durant molts dies. Ara ja hi tornen a concórrer molts d'ells. Tots els assidus estan desitjant que la reforma s'acabi d'una vegada i d'una faisó o altra per a tornar-hi a crear el càlid ambient dels mig enamorats, els quals només es veuen a la festa i es parlen fervorosament sense que els distreguin el brogit ni el soroll d'autos i tramvies.

Des que va començar la susdita reforma, que hi ha contribuïents que pateixen en passar per la Plaça de Catalunya. Però ben contents que estarem tots quan estigui arranjada, si és que sobrevivim a un període tan llarg i fadigós, i de tan tràfec.

Vinguen reformes. Sempre n'hi ha hagut de persones qui dominant-les la febre del treball volen feina seguida, perquè, sinó, desfan el què ja està fet per recomençar-ho altra volta. També de vegades és que s'equivoquen. I això passa més o menys segons qui paga.

Hom diu que s'enrunaran els quarters de les drassanes i que s'emplaçaran a un altre lloc més a propòsit, i que al lloc on són actualment s'hi faran jardins que embelleixin la ciutat.

Tanmateix és convenient tot això. L'entrada a la nostra urbs, sigui arribant per mar o per terra, és hòrrida. El foraster que hi arriba pel Litoral pot embadalir-se contemplant, com una primícia, els nuclis de Pequín i Somorrostro, les platges dels quals, envaïdes de deplorables barraques, constitueixen un dels espectacles més depriments. I més si el foraster s'assabenta del què passa amb els temporals de mar, invariablement, cada any.

La solució d'això vindrà junt amb la de les cases barates, que és un problema que té tan enfebrós, tan preocupat i ensimismat el senyor Salas Anton, encara que no se sap res ni del projecte ni d'ell.

L'impuls que li donarà! Serà un projecte gran, però just, adequat. Deixarà empetitit el més gros projecte nordamericà i, la gent, sorpresa i admirada de la grandiositat de l'obra i de la soperba audàcia del seu autor, elevarà un cant a la joventut.

ENRIC DIUMARÓ

El Jardí de la Vida

Si en el Jardí de la Vida
collí una flor jo pogués,
la més bella i més florida
i per mi més distingida
series tu i ningú més.

J. S. MORROS

Cafè de L'Aliança

CARRER WAD-RAS, BAIXOS

SANDWICHES - PASTES

RESSOPONS

LICORS - XACOLATES

POESIA CATALANA

Joan Alcover, l'autor de «Cap al tard» i dels «Poemes bíblics», el mallorquí poeta i cavaller que acaba de traspasar, la poesia del qual, humana i essencialment elegíaca, és plena d'imatges riques i plenes.

La Balenguera

*La balenguera fila, fila,
la balenguera filará.*

CANÇÓ POPULAR

La balenguera misteriosa,
com una aranya d'art subtil,
buida que buida sa filosa,
de nostra vida treu el fil.
Com una parca bé cavila,
teixint la tela per demà.

*La balenguera fila, fila,
la balenguera filará.*

Girant l'ullada cap enrera,
guaita les ombres de l'avior,
i de la nova primavera
sap on s'amaga la llevor.
Sap que la soca més s'enfila
com més endins pot arrelà.

*La balenguera fila, fila,
la balenguera filará.*

Quan la parella ve de nocés,
ja veu i compta sos minyons;
veu com davallen a les fosses
els que ara viuen d'il·lusions,
els que a la plaça de la vila
surten a riure i a cantà.

*La balenguera fila, fila,
la balenguera filará.*

Bellugant l'aspi, el fil capdella,
i de la pàtria la visió
fa bategar son cor de vella
sota la sarja del gipó.
Dins la profunda nit tranquil·la,
destria l'alba qui vindrà.

*La balenguera fila, fila,
la balenguera filará.*

De tradicions i d'esperances
tix la senyera pel jovent,
com qui fa un vel de noviances
amb cabelleres d'or i argent
de l'infantesa qui s'enfila,
de la vellura qui se'n va.

*La balenguera fila, fila,
la balenguera filará.*

La reliquia

Faune mutilat,
brollador eixut,
jardí desolat
de ma joventut...
Beneïda l'hora
que m'ha dut aquí.

La font qui no vessa, la font qui no plora,
me fa plorà a mi.
Sembla que era ahí
que dins el misteri de l'ombra florida,
tombats a la molsa,
passàvem les hores millors de la vida.
De l'aigua sentíem la música dolça,
dintre la piscina guaitàvem els peixos,
colliem poncelles, caçàvem bestioles,
i ens feiem esqueixos,
muntant a la branca de les atzeroles.

Ningú sap com era
que entre l'esponera
de l'hort senyorívol,
fent-lo més ombrívol,
creixia la rama d'antiga olivera.
Arbre centenari,
amorós pontava la soca torçada,
perquè sense ajuda
poguéssim pujar-hi.
Al forc de la branca senyora i majora
penjàvem la corda de l'engronxadora,
i, venta qui venta,
folgàvem i reïem, fins que la vesprada
la llum esvaïa de l'hora roenta,
de l'hora encantada.

Somni semblaria
el temps que ha volat
de la vida mia,
sense les ferides que al cor ha deixat;
sense les ferides que es tornen obrí
quan veig que no vessa,
ni canta ni plora, la font del jardí.
Trenta anys de ma vida volaren depressa,
i encara no manca
penjat a la branca
un tros de la corda de l'engronxadora,
com trista penyora,
despulla podrida d'un món esbucat...

Faune mutilat,
brollador eixut,
jardí desolat
de ma joventut.

Victorià Sales

EN aprofitar l'actualitat de què el dia 11 d'aquest mes hom celebrarà l'encontre esportiu de disputar-se el Campionat de Catalunya de pesos Welters, del noble esport de la boxa, i com sigui que un dels púgils contendents és el boxador poblenoví Victorià Sales, el qual, d'un quant temps ençà, s'ha sabut obrir un befi camí i crear-se un nom admirat dintre el cercle d'aquest deport apassionant, ens és plaent parlar avui en aquesta secció del nostre periòdic d'aquest brau minyó que, a cops de puny, va obrint-se pas i va imposant-se cada dia més sòlidament en un caire concret dels innúmers deports en general: la boxa.

Aquesta nostra secció de «Reportatges Poblenovins», tal com ho indica el seu títol i com el nostre assidu lector haurà ja observat, és—podríem dir—la tribuna poblenovina des d'on els heralts sonen els clarins en honor dels Homes i de les Obres que, d'una faisó directa o indirecta, saben elevar el nivell moral del nostre suburbi

massa bescantat, de la nostra estimada barriada del Poble Nou. Per això, si fins avui hem lloat amb llur grau just noms i coses que han tingut la virtut d'enaltir i dignificar el nostre districte, POBLE NOU no pot deixar passar l'escaient avinentesa de parlar de Victorià Sales, el boxador, el qual per ésser fill del Poble Nou també contribueix—en el caire de la cultura física—a fer lluir les cada dia més brunyides lletres del nom de la nostra barriada.

Victorià Sales va nèixer als afores del Poble Nou, el barri de Pequín, fill quart d'uns modestíssims treballadors. De menut menut, ja va palesar-se la seva afició al deport mascle per excel·lència: tots els plets que sorgien amb els seus petits companys de carrer i de col·legi, els resolia a cops de puny, que no es pot negar que és una manera bastant definitiva de resoldre plets. En aquella època no li calien àrbitres i els cops baixos i il·legals eren autoritzats. No cal dir que sempre eixia victoriós.

—Tots els combats que he fet els he guanyat per K. O.

—Doncs ja parlaré de tu amb una vidua de Terrassa, que cerca un negre que no perdi.

Ja més gran, ell i uns quants més companys, en saber que a Sant Andreu s'havia muntat un Club de Boxa, varen anar allí disposats a aprendre i a entrenar-se com a púgils. Tots els seus companys, ara l'un, ara l'altre, varen cançar-se'n aviat i prompte deixaren de concorre-hi. Ell va continuar-hi amb vocació i entusiasme.

Més tard abandonà el Club de Sant Andreu i s'inscrivé al «Boxing Club de Barcelona», de la ciutat comtal, per ésser aquest més modern i perfeccionat i per satisfer-li millor, per tant, la seva afició i necessitats d'entrenament.

El primer combat que féu públicament, fou al Parc de Barcelona, l'any 1923. Aquest combat el perdé per punts.

L'últim combat que ha fet fins avui, fou el de diumenge passat, al «Mundial Esport», el qual el guanyà al segon raund per k. o.

Fins avui porta efectuats 19 combats; dos a l'any 1923, set al 24, vuit al 25 i dos fins a la data del present. D'aquests 19 encontres, n'ha guanyat 10 per punts i 1 per k. o., n'ha perdut 5 per punts i ha fet 3 maths nuls.

Ultra de la ciutat comtal, ha boxat a Bilbao, Madrid i Santander.

Com hem dit en començar, el proper diumenge dia 11 es disputarà el Campionat de Catalunya de Boxa de pesos welters. L'encontre se celebrarà al local del «Mundial Esport» (Diagonal) i lluitarà enfront del força conegut boxador de gran vàlua Pere Sàez.

Ara ens cal esperar el resultat d'aquest combat que no dubtem en dir que serà renyidíssim. Encara que Sàez és un boxador fortíssim, gat vell de ring i estupendament bregat en les lluites del cos a cos, concebim belles esperances en els 66 kilos i 21 anys del boxador poblenoví, sotmès aquests darrers dies a un fort entrenament. L'actual forma i la formidable i meravellosa esquiva, de tothom reconeguda, de Victòria Sales, ens manté l'espectativa d'assolir el poblenoví el cobejat títol de la victòria, si més no d'un bell i falaguer resultat.

FAN-FAN

El somni d'una mare

Quatre ciris cremen
al voltant del llit;
quatre ciris cremen
per un nin petit.

La mare, plorosa,
ja s'hi ha atansat;
la mare plorosa
a plorà ha tornat.

De lliris i roses
tot cobert està,
de lliris i roses
que no pot mirà.

Encara ses galtes
serven un clotet;
encara en ses galtes
cap un petonet

que la germaneta
l'últim li farà,
que la germaneta
jamai no el veurà.

L'àvia també plora,
oh, el tendre infantó!
l'àvia també plora
i li fa un petó.

Molt colpit, el pare,
plora sense fi;
molt colpit, el pare,
son fill vol seguir.

* * *

La mare, en ser dia,
amb pena ha plorat.
Mes, amb alegria
tot ha vist que havia
un mal somni estat.

ANTONI SABATER ROIG

QÜESTIONS FILOLÒGIQUES

Adespit de l'ajut del Diccionari Ortogràfic, de Pompeu Fabra, i de les estimulants campanyes de la premsa catalana emmenades a assolir una bona i uniforme ortografia en la llengua escrita—campanyes accentuades aquests darrers temps d'abstenció política,—encara observem que són gran nombre les faltes a la gramàtica que hom fa en la redacció de tota mena de documents.

En la nostra anterior «Qüestió Filològica», assenyalàvem alguns mancaments fets en els redactats dels cartells i programes de les Societats del Poble Nou. Avui, sense esmentar els atemptats a la sintaxi i la detestable construcció de gust forà dels paràgrafs, posarem de relleu les faltes simplement ortogràfiques que hem observat en un article publicat en el portaveu d'una Societat poblenovina, titulat «Tasca de bon sentit»:

qu'es per «que es», *integran* per «integrant», *debem* per «devem», *sostreu-re'ns* per «sostreure'ns», *sapigut* per «sabut», *sigut* per «estat», *sab* per «sap», *es* per «és», *assamblea* per «assemblea», *altre* per «altra», *malmés* per «malmès», *tan-sols* per «tan sols», *perxò* per «per això». També veiem escrit el verb *lograr*, el qual no és cap mot català.

Cal que tots ens captinguem de la responsabilitat que adquirim, avui, en escriure per a la impremta. Ço que en escriure a la família és una cosa planerament passada-ra, esdevé d'una forta barroeria, amb la seva corresponent part d'ignorància, en escriure per al públic, maldament sigui un públic reclòs dintre les quatre parets d'una Entitat.

CARUS

A m o r o s a

En el teu cor ja hi cova la cendra de l'oblit
i el meu encara és flama roenta sempre més.
Mentre que tu t'oblides del què per tu he sentit
jo encara anhele el viure per estimar-te més.
Que diferents que som jo i tu, oh Teresina!,
com més tu em menysprees més s'encén mon amor,
i si cada menyspreu és per a mi una espina
jo sé, per cada espina, dar-te una bella flor.
Una flor que serà la flama que em devora
d'aquest amor que et porto que sempre es més roent
i et dono el meus neguits i el cor que riu i plora
i et dono tots mos somnis i tot mon pensament.

MANUEL DE PRADA

RIMS DE L'HORA

Caramelles

Al cel brillen milers d'estrelles;
és nit de Pasqua. L'hermosa nit
també vol veure les Caramelles
i el mantell porta d'estels guarnit.
Ans de cantar, fent rotllo l'encisa
el dring metàl·lic dels picarols,
que és aquest dring com paraula precisa
que diu:—Ma nina, em vols o no em
El rotllo esguarda, fit la mirada [vols?—
damunt del mestre qui dona atent
les notes primes de la tonada
del cant que espera el començament.

I és quan ressona el cant dels cantaires
que la nineta surt al balcó
i obra els llavis de flor pels trobaires
que en goig li canten plens d'emoció.
Oh, el cantar típic de Catalunya,
del «Resurrèxit» ets el farell!
Oh, quin encís! I la veu, quan s'allunya
pujant al cel, el mocador vermell
que reposa en el coll del cantaire
es desplega; i, per l'aire batent,
és missatge que el Cel dona a l'aire
perquè li porti un aplaudiment!

EL BIS-COMpte ARNAU

PASQUA

*El present de la Diada
que és el goig de la mainada.*

INSTANTS VEUS I CRITS

Massa pintura

DAVANT d'aquesta enormitat de gent que pinta quadros a l'oli, l'altra dia el meu dilecte amic Josep M.ª Sagarra va dir:—De quadros no se'n vénen perquè cadascú es fa els seus.—Jo, amb una mica de malfiança, he observat que d'ençà que hi ha aquesta llograda de mots terminats en «istes», que hi ha una pila de gent inhàbil que embruta teles. Us en faré cinc cèntims a la meua manera.

Abans, per començar a pintar, s'havia hagut de fer preparació ben complerta de dibuix, d'entonació de colors, d'anatomia, i d'un rengle de coneixements dels clàssics que donaven tot seguit al principiant una tivantor d'emoció i responsabilitat a l'obra creada. Ara, amb les toleràncies modernes dels «singssings» literaris de quatre *fauves* intel·lectuals, tot això es deixa de recó i qualsevulla rampellut que tingui unes pessetes per comprar teles i colors, es posa a pintar. Sempre hi ha algun crític que, en una amable i amical súplica d'examen, sap inquibir-lo en una moderna escola i, si no n'hi ha, en funda una de nova.

En qualsevol ofici, negoci o carrera, cal tenir uns quants coneixements i fórmules aplicades al cas; així, per al que vol pintar, primer li cal fer aquestes iniciacions preliminars de pràctica i d'especulació pacientment, en santa perseverància; llavors, quan l'artista té obertes totes les finestres de l'art clàssic, si es decanta per aquests «istes» malaurats, també sabrà reeixir en mig d'aquesta pintura esgarrapada, llefiscosa i bruta.

Malaguanyats marcs!

XÉSPIR

Carta oberta

Sr. DIRECTOR DE POBLE NOU.

Molt senyor meu:

En virtut de les facultats que concedeix l'article 14 de la vigent Llei d'Impremta, serveixi's inserir en la Revista de la seva direcció les següents ratlles en resposta a l'article que, signat per Francesc Flos, aparegué en el número 24 de Març propassat.

Llegint l'article de referència se m'ha acudit que l'individu que escamoteja la veritat, que és injust i cruel en els seus judicis, que la ira i l'enveja mordaça l'empeny a dir coses estrofolàries, que no ha tingut a persones difunts el respecte i la pietat deguda, que tracta d'ignorants i mancats de bona fe a qui no pensa com ell i que en plena reunió general li diuen canalla sense que ni de moment, ni després, hagi demanat les naturals explicacions, no el considero digne i per tant no hi deuen tenir tractes les persones que reten a la decència el concepte elevat que mereix aquesta qualitat moral.

Rest a de vostè, senyor Director, atent i segur servidor

RODERIC HERAS

Abril 1 de 1926

Llum de mare

Has donat llum, flor de mare incipient,
en el jardí primicer dels amors;
tota la vida, com l'hora present,
sigui un bell ram de claror resplendent
que et faci fer més rialles que plors.

ESTEVE PRUNÉS

URBANITZACIÓ I MILLORES

Una visita oficial al Dictrict.—A petició del Consell de Govern de la «Unió de Propietaris i Industrials del Districte X», el dissabte passat, dia 27 de Març, el president de la Comissió d'Eixampla de l'Ajuntament, senyor Rafael del Rio, el regidor senyor Framis i l'enginyer-cap senyor Cabestany, feren una visita d'inspecció al nostre Districte amb el fi de que, davant per davant, es percatessin de la urgent necessitat que hi ha en realitzar alguna de les millores que de fa bon temps es tenen sol·licitades, com és la de rebaixar la Riera d'Horta. El senyor Borrull, president de la Unió, va indicar-los-hi que, amb dita millora, a més d'evitar que es pogués desbordar la Riera, es podrien aprofitar les terres per a omplenar el carrer de Llull, tot facilitant així la seva urbanització tan necessària per aquell barri i aconseguir a l'ensem que fos aviat un fet el pas per l'esmentat carrer de la nova via de tramvies que hi ha projectada.

També se'ls indicà la conveniència de l'obertura del carrer de Manso fins al de Pere IV, la desaparició d'un dipòsit de benzina que és un constant perill pels veïns, el desaiugar l'acèquia de la Llacuna directament a la col·lectora del carrer de Luchana i, per últim, l'afirmat del carrer de Castillejos des del de Pujades al Bogatell.

Les indicades autoritats municipals es feren càrrec de tot això esmentat, tot prometent de procurar per tots els mitjans realitzar quant abans aquestes millores de tanta importància i necessitat.

La mansarda del senyor Godó.—D'aquest assumpte tota la premsa en general se'n ha ocupat molt, la qual cosa, per les campanyes fetes, fa esperar que, encara que hom no pogués impedir-ne la concessió, s'obtidria quelcom de beneficis pels afectats.

Amb tot, la «Unió de Propietaris» no deixa de fer gestions per tal d'impedir la concessió de la injusta i impopular demanda del propietari de *La Vanguardia*.

De les colònies escolars.—Signada pel senyor Amadeu Escolà, president de la Comissió de Cultura de la «Unió de Propietaris i Industrials del Districte X», s'ha presentat una instància a l'Ajuntament en la qual es demana la reforma del reglament de les colònies escolars, amb el lloable fi de que tots els nois i noies en general puguin gaudir de les avantatges de les colònies municipals encara que no siguin deixebles d'escoles oficials i si només d'escoles particulars.

Més mocions presentades a l'Ajuntament.—Ultra les que hem anat esmentant en números anteriors, s'han presentat a l'aprovació de l'Ajuntament les següents mocions: una demanant l'empedament del carrer de Llull, troç entre el carrer de Marian Aguiló i Passeig del Triomf, i al mateix temps omplir de terres dit carrer fins a la Riera d'Horta, millora que fa temps que hom la gestiona; una altra demanant l'esfondrament d'una casa la qual es troba al mig del carrer de Luchana, entre Wad-Ras i Taulat; altra sol·licitant la construcció de 40 metres de claveguera que manquen al carrer d'Enna; altra intercedint per a la urbanització del Bogatell, puix que estant aquest ja cobert, el trànsit podria arribar fins el carrer de la Marina, i una altra demanant la continuació de l'empedament del carrer de la Marina, per la qual millora donaran totes les facilitats els senyors Porcar i Gibert, propietaris d'edificacions en dit carrer.

Aquestes demandes han estat presentades per la «Unió de Propietaris i Industrials del Districte X» i han estat formulades en virtut de la visita que els regidors senyors Escalas i Rio de Val efectuaren temps enrera al nostre districte.

Aquest número de POBLE NOU ha estat passat, prèviament, per la censura.

ESPORT I TEATRE

A m u n t !

Ens refermem, avui, al nostre comentari del número passat en el qual dèiem que el «C. D. Júpiter» segueix una nova ruta ascendent.

L'emocionant encontre que tingué lloc el diumenge passat entre el nostre primer equip i l'«Atlètic de Sabadell», en el qual es disputaren el segon lloc del Campionat de Catalunya, palesa ço que acabem de dir. El «C. D. Júpiter» segueix un bon camí. Empra novament en la lluita aquella noble i ardida combativitat que havia estat tostemps la seva norma. El partit que esmentem n'és una prova evident, oi més, si hom té en compte la manera que aquest es desenrotllà. Jogar un partit amb deu i a última hora amb nou jugadors i obtenir el resultat de un a un, quan hom lluita amb un equip com el de Sabadell, equival a dir: posar una gran fe en el guany i treballar per la dignificació del Club. Moralment la victòria fou pels nostres equipers.

Això ens ajuda a creure que quan el nostre primer equip, en el vinent encontre que es deurà celebrar de nou amb l'«Atlètic de Sabadell» dintre poc temps, pugui lluitar sense «handicaps» de cap mena, es situarà indubtablement al lloc que li pertoca i seguirà, sense defallir, per la bona ruta que ara ve d'emprendre.

Partits a celebrar

Diumenge, dia 4.—Partit de primers equips contra el «F. C. Badalona», camp foraster.

Dilluns, dia 5.—Partit de primers equips contra el «F. C. Badalona», camp local.

Diumenge, dia 11.—Partit de primers equips contra el «Gràcia», camp local.

JOB

Els Grups Dramàtics

GAIREBÉ totes les entitats poblenovines que el local els hi ho permet, tenen el seu «Grup Dramàtic». Tots aquests grups, naturalment, són integrats per individus qui senten més o menys intensament el culte a Talia, la deessa simbòlica del Teatre.

Són molt estimables i lloables aquests grups, i la llur tasca no es veu de vegades prou avaluada ni prou ben corresposta. Efectivament; els aficionats al teatre no regategen esforços ni sacrificis en complir el millor possible el seu comès, i han de perdre nits en els assaigs, i han de prendre's hores de repòs en estudiar. Per altra part, en arribar el dia de la representació, es troben amb el teatre buit gairebé, i això a l'abnegat aficionat, a l'estudiós amateur, l'omple de descoratjament.

Quines causes promouen el retraïment del públic? Ens permetrem assenyalar, sobre aquest punt, algunes lamentacions que hem oït dels llavis d'alguns aficionats.

Uns veuen aquestes causes en el poc ajut material que les Directives presten als «Grups Dramàtics», la qual cosa fa que hom hagi d'escollir obres que estiguin adaptades a la vida misèrrima dels «Grups» o sigui que no permetin massa exigents despeses de guardarrobia i d'altra mena. Altres les justifiquen en la presentació de les obres, puix sempre—diuen—hem de treure els mateixos decorats que el públic se sap de memòria i que de tant veure'ls l'ensopeixen.

Potser sí que tenen raó uns i altres. No saltres ho assenyalèm així, per a si hom pot posar remei al mal.

TAGORE

CARNET DE NOVES

Recomanem als nostres lectors que, en fer llurs compres, tinguin en compte les cases que anunciem en aquest periòdic, on es veuran ben servits.

El pròxim número d'aquest periòdic sortirà el diumenge dia 18 del present mes.

El passat diumenge va efectuar-se l'enterrament de la mare política del nostre amic i col·laborador senyor Ramon Morros, de Badalona, el qual, feia dos mesos, que passà pel trànzit d'haver-se-li també mort el pare polític.

Acompanyem a l'amic amb la seva doble dolor.

TRASPORTS - ACARREIGS

Servei ràpid de repartiment :- Miquel Clivillé
Carrer Lope de Vega (enfrent al camp del Club
Deportiu Júpiter) Telèfon S. M. 446

Hem rebut un fascicle bellament editat, titulat «El comerç de teixits al major», còpia d'un documentat i interessant article publicat a «El Financiero», el qual és original del nostre amic i col·laborador Enric Diumaró.

Es un treball d'estadística i ben meditat, el qual, dintre els del seu ram, ha resultat suggeridor.

El passat Divendres Sant, de bon de matí, el Poble Nou presencià la processó del Via-Crucis, organitzada pel digníssim Rector de la nostra Parròquia, Mn. Pius Bosch.

El pas d'aquesta processó, nodrida i solemnia, fou un acte de vera pietat.

S'ha presentat a la J. D. de la Societat L'Aliança, una instància signada pel número reglamentari de socis, demanant Reunió General.

En fer lliurament de la instància a la Junta, un notari cridat prèviament pels primers signants, aixecà la corresponent acta.

Sardanes.—Avui, a la vetlla, al Centre Moral, se celebrarà una selecta audició a càrrec de la cobla Emporium.

Hom desgranarà el següent programa: «El despertar d'un somni», Serra; «Les noies de Prat de Molló», Juncà; «Camprodon», Manén; «Teresa», Bou; «Llucietà», Lloret i «Festa Camperola», Català.

DOLORS LLOBET GODÓ :- MERCERIA
Gèneros d'última novetat :- Wad-Ras, 236

El diumenge passat, dia 28, a la tarda, donà la seva celebrada conferència, «Els Cants de la passió», el senyor Joan Llongueres, al local del Centre Moral.

L'auditori, nombrós i escollit, premià amb efusius aplaudiments el conegut conferenciant, en acabar la seva dissertació.

Dimarts passat, a la vetlla, tingué lloc una vetllada literària en recordança dels poetes mallorquins, mossèn Miquel Costa i Llobera i Joan Alcover, (e. p. r.), a l'«A. E. Júpiter».

Prengueren part en aquesta festa selecta el president de l'entitat Agustí Mateu, el doctor Riera i Puntí, En Xavier Benguerel, el rapsoda Joan Cristòfol i el poeta Sebastià Sánchez-Juan.

El nombrós públic que hi assistí, sortí altament complagut d'aquest justíssim record tributat a dos poetes, els quals han immortalitzat la nostra llengua i la nostra poesia.

En el número vinent publicarem l'interessant assaig crític que el poeta Sebastià Sánchez-Juan, llegí en aquesta vetllada.

RAMON VALLS :- Escuder, 17, 2.º Barcelona
Tinta Adler (alemanya) :- Representant exclusiu

Com cada any en aquests dies, l'«Agrupació Excursionista Júpiter», celebrarà les seves Festes d'Aniversari.

El pròxim diumenge dia 11, començaran amb una vetllada literàrio-musical, a la tarda. El diu-

XAMPANY LINCOLN

SALVADOR MATA

CAVES EN SANT SADURNI DE NOIA

De venda en tots els Establiments del Poble Nou

menge vinent, al matí, al local del «Cinema Ideal», concert per l'«Orfeó Gracienc». A la tarda, concert de lieder per la distingida senyoreta poblenovina Francesca Gibert.

Hom celebrarà altres actes els quals anunciarem oportunament, entre ells el tradicional Lunch de Germanor.

Petites comptabilitats :: Còpies a màquina
Marian Aguiló, 65, 4.ª, 2.^a

A la «Cooperativa l'Artesana» s'ha format un Cor de Caramelles per a sortir a la segona festa de Pasqua.

El pròxim dilluns de Pasqua, dia 5 del present, en la nostra església parroquial se celebraran les noces del nostre subscriptor i amic

Rafael Puigdengoles amb la gentil senyoreta Dolors Romagosa.

Desitgem als joves nuvis una eterna lluna de mel.

TINTORERIA D'A. SASTRE

Dols endotze hores-Especialitat en els encàrrecs
Passeig del Triomf, 58

El «Centre Republicà Democràtic Federalista» del Poble Nou, ha organitzat un cercle de conferències doctrinals i polítiques a càrrec de prestigiosos oradors, entre els quals hi han els noms de Samblancat, Cases, etc.

Aquestes conferències se celebraran les vetlles de tots els dissabtes en el local del Centre, del carrer de Marian Aguiló.

CARTELL POBLENOVÍ D'ACTES I FESTES

Agrupació Excursionista Júpiter

Diumenge i dilluns, dies 4 i 5.—Excursions a les Guàrdies i a Recasens.

Dilluns, dia 5.—Tarda, audició de sardanes.
Diumenge, dia 11.—Tarda, selecta festa literàrio-musical.

Dimarts, dia 13.—Nit, conferència amb projeccions pel senyor Lluís Estassen, amb el tema «Una excursió als Alps».

Ateneu Democràtic Regionalista

Diumenge, dia 4.—Tarda, ball d'orquestrina.
Diumenge, dia 11.—Tarda, ball d'orquestrina.
Diumenge, dia 18.—Tarda, audició de sardanes per la cobla «Barcelona».

Centre Republicà Democràtic Federalista

Diumenge, dia 4.—Nit, gran ball a càrrec d'una reputada banda.

Tots els dissabtes.—Nit, conferències doctrinals a càrrec d'importants oradors.

Societat L'«Aliança»

Diumenge, dia 4.—Nit, ball de reglament extraordinari de gala.

Dilluns, dia 5.—Tarda, funció lírica de reglament.

Dissabte, dia 10.—Nit, cinema.

Diumenge, dia 11.—Tarda i nit, cinema.

Dissabte, dia 17.—Nit, cinema.

Centre Moral

Diumenge, dia 4.—Nit, sardanes a càrrec de la cobla «Emporium».—Tarda, funció a càrrec de la Secció Dramàtica de l'Entitat, representant-se «El ferrer de tall» i «Els descamisats».

Cooperativa «Pau i Justícia»

Diumenge, dia 4.—Nit, funció lírica extraordinària, representant-se «La Barca», d'Apel·les Mestres, «Esquellots» i «L'alegria de l'horta».

Dilluns, dia 5.—Nit, ball a càrrec del septini «Joventut Artística».

Diumenge, dia 11.—Nit, ball pel quintet «Armònic».

COMPRESSORS D'AIRE

BOMBES DE BUIT Sistema "Planché" patentat

Grans rendiments - Grans pressions - Preus interessants

FILL d'E. BRUGUERA

CARRER RIERETA, 28 ✻ TELÈFON A 3772

Gran Empresa de Pompes Fúnebres

LA SOLEDAD

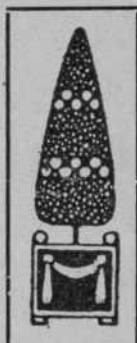
Torrents i C.^a, Sta L.^{da}

SERVEI PERMANENT

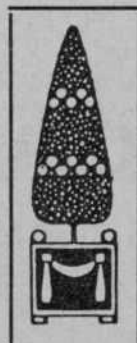
Central: Salmeron, 46 - Telèfon G. 454

Tallers i Garatge: Consell de Cent, 450-Telèfon S. P. 2117

SUCURSALS:

Passeig Triomf, 17	-	Telèfon S. M. 823
Pere IV, 282	-	» S. M. 637
Hospital, 97	-	» A. 5256
Vifred, 4	-	» A. 3420
Travessera, 133	-	» G. 454
Urgell, 78	-	» A. 4930
Torres, 5	-	Gràcia

Traslats de restos a províncies i a l'estranger
Embalsamaments :: :: Arques de gran luxe

Escola del Poble Nou

WAD-RAS, 206 / BARCELONA

CURS DE 1925 A 1926

Classe Especial de Dibuix Linial i Geometria

Per a obrers del ram de construcció

(Fusters, manyans, paletes, electricistes, etc.)

Dilluns, Dimarts i Dijous de 8 a dos quarts de deu vespre

Professor: Tadeu Guinovart

*** ***

Classe de Cultura General

(ELEMENTAL PER A OBRERS)

Diària de set a dos quarts de nou

Professor: Josep Barbat

**Es facilitaran tota mena de detalls al local de l'Escola
els dies i hores de classe**